

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia Septem Sacramentorum Atque Justitiæ De Restitutione
Excerptæ

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

De Sigillo confessionis. á. n. 225.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41194

solum absolvi. Ita iterum Suar. & Laym. cit. cum Comuni. Tertius denique modus est confiteri sola non reservata, tacitis reservatis quippe quæ directe absolvendi non est copia Confessarij, ideoque non urgeat præceptum integritatis Confessionis, ne teneatur idem peccatum bis confiteri. Ita *Sotus Gabriel Diana, &c.* Omnes tres probabiles, adeoque elige, quos placet.

De Sigillo Confessionis.

225.

CONFÉRENTIA. LXXXI.

Quidam accedit ad Confessionale ad furandum pecuniam, bidem à pœnitentibus oblatam Confessario: quædam ad sollicitandum Confessarium eique offerendam occasionem peccandi carnaliter: an oriatur obligatio tacendi sigilli Sacramentalis,

Responsio Obligationem tacendi audita in Confessionali, non oriri, nisi ex Confessione quæ sit in ordine ad acquirendam absolutionem sive deinde eam acquirat, sive non; in proposito autem nec furti, nec scortum comparuere in ordine ad acquirendam Absolutionem Sacramentalem: Igitur exinde nulla oritur obligatio Sigilli Sacramentalis, etsi & hoc melius sit silentio comprimere quam sine necessitate evulgare. Ita com. DD. cum *Suar. D. 33. sect. 2. Laym. cap. 14. num. 1.*

CON

CONFERENCE. LXXXIII.

Simplicius bona fide confessus est Simulario Laico, putans esse Sacerdotem, animo obtinendi absolutionem: an Simularius contra obligationem sigilli Sacramentalis servandi, Responso affirmativè: Ratio est, quia talis Confessio ex parte Simplicij fuit Sacramentalis.

CONFERENCE. LXXXIV. 227

Sacerdos ob certa indicia, vel relatio em alterius, constituit unum de Confratribus de furto accusare, interim Confrater ille confitetur eidem Sacerdoti hoc ipsum furtum, an is possit nihilominus accusationem proseguere.

Responso posse, dummodo nihil utatur ex Confessione, sed tantum indicia, vel relatione ante Confessionem habitis. Sic post alios Laym. cit. Conf. 82. Ratio est: quia talis non nititur scientia Confessionis, nisi forte addat, se certo scire furtum à poenitente commissum, quia istam certitudinem habet ex Confessione.

CONFERENCE. LXXXV.

Contingit aliquando poenitentem per Interpretem confiteri: An tunc ille teneatur ad tunc ille teneatur ad Sigillum Sacramentale servandum? Responso cum D. Thom. & Scot. 4. dist. 21. Suar. disp. 31. sect. 4. & aliis: Hoc 228. Sigillo obligari omnes, ad quos quomodocumque noticia Sacramentalis venit, adeoque Interpretes, audientes: Cui Confessor illicite revelavit Confessionem: consultus à poenitente

in Ordine ad Confessionem faciendam : & superior, cui Confessarius aperuit peccatum reservatum ad obtinendam facultatem absolventi illud. Ratio est; quia in omnibus his casibus habetur noticia ex Confessione facta, in ordine ad Sacramentalem absolutionem obtinendam; & in omnibus Confessio redderetur onerosa ac odiosa; consequenter ob reverentiam Sacramenti ab omnibus servandum est secretum.

229.

CONFIDENTIA. LXXXVI.

Est una ex præcipuis controversiis in hac materia, utrum pœnitenti liceat dare licentiam Confessario, loquendi de peccatis ipsi confessis coram alijs extra Confessionem? negari videtur noster, Scot. 4. dist. 21. q. 2. ad primum principalem, contra communem aliorum, Quia igitur dicendum.

RESOLUTIO: Si obligatio servandi sigillum introducta est in favorem Solius Pœnitentis, vera est sententia communis, illum scilicet posse dare licentiam Confessario, loquendi cum alijs de peccatis confessis: Si vero introducta simul est in favorem Sacramenti pœnitentiæ, ne fiat odiosum, & ipsiusmet Communitatis fidelium, ut pœnitenti se urè confiteri absque ullo periculo infamiæ, & ne per revelationes fiant sibi mutuo abominabiles, tenenda est sententia Scoti contra communem. Ratio utriusque partis, & brevis, & facilis est: S

enit

enim ista collatio Confessionis est jus totius pœnitentis, penes ipsum est juri suo cedere vel non cedere: si autem amplius extenditur ad totam communitatem fidelium, & præsertim ad bonum & favorem ipsius et Sacramenti, certe non est penes pœnitentem, tanto & alieno juri cedere: relinquitur ergo decisio controversiæ prudenti judicio Lectorum. Mihi hastenus placuit pars posterior, tum ob auctoritatem nostri Doctoris subtilis, tum quia talis concessio inferre videretur irreverentiam ipsi Sacramento, cum ejus secretum tollat, quod est de jure divino, naturali & Ecclesiastico, in quo sine dubio dispensare non potest pœnitens. Concedat Pœnitens licentiam Confessario extra Confessionem, & nulla amplius erit controversia.

CONFIDENTIA. LXXXVII.

An liceat Confessario ex notitia solius Confessionis, uti aliquo signo extra Confessionem, quod ex se est indifferens ad significandum peccatum al quod esse ipsi notum ex Confessione, licet aliquibus personis ex notitia antea habita per accidens significet peccatum illud ex Confessione istius pœnitentis venisse in eius notitiã. E. g. si duo conspirarent in mortem sacerdotis, & idcirco vino, quò in Missa usus est, venenum admicerent, postea unus eorum facti pœnitens id in Confessione Sacerdoti illi aperiret: quæri enim potest utrum Sacerdos ille posset rejecto illo vino aliud perere, vel omnino non sacrificare.

K 4

RE-

RESOLUTIO: Et si non licere defendantur
DDes fere communiter, quos citant & sequuntur *Lago disp. 23. sect. 2. num. 110. & Gobat. cas. 23. num. 997.* eo quod videatur intervenire indirecta revelatio sigilli nullo unquam casu licita, licere tamen docent alij æque graves ac multi *Scot. 4. dist. 21. q. 2. & 3. Gabr. Sylv. Connich. Bonac. Laym. Tambur. &c.*

Ratio est: quia aliud est verbo vel facto patefacere ipsum peccatum confessum, quod tamen nunquam licet: aliud est aliquid agere vel committere, ex quo alij aliunde scientes peccatum sumant occasionem suspicandi, peccatum illud confessum esse, quod per se licitum, imo aliquando debitum est: ut si videas me absolventem personam, cum qua hac nocte peccasti, nonne colligis, illam hoc peccatum confessam esse? item si Confessarios aliquoties accedat ad hominem domi concubinam alentem, ut illum ad emendationem hortetur tandem ejus confessionem excipiat, & ad sacram communionem admittat, nonne concubina apertissime colliget illum peccata fornicationis confessum esse, & tamen sigillum Confessionis fregisse quis dicat? sic igitur in proposito Sacerdos abstinens a Sacramento, nullo verbo vel facto prodit peccatum penitentis, sed merè per accidens [ratione scilicet: cognitionis aliunde jam habitæ] ab his significat socium peccatum, esse confessum, quod nil contra sigillum. Aliud certe esset, si sacerdos ille tale

le signam poneret, ex quo non solum socij
pœnitentis, sed etiam alij adverterent tale pec-
caum fuisse confessum: tunc enim indirectè re-
velaret peccatum sibi confessum, quod in casu
proposito tantum per accidens manifestatur,
non omnibus, sed ijs tantum, qui prius habue-
re notitiam illius peccati.

CONFERENCE, LXXXVIII.

221.

Confessarius ex Confessione Pœnitentis sub-
diti scit eum vertari in periculo æternæ
damnationis, si non amoveatur ab officio vel
loco: an non possit, imo teneatur ipsum amo-
vere, etiam si pœnitens sciat, hoc provenire ex
notitia accepta ex sola confessione? Ratio
dubitanli est: quia superior plus debet pro-
videre de salute sui subditi, quam de ulla re
alia.

RESOLUTIO: Simpliciter non licet
Confessario uti notitia ex sola Confessione ha-
bita, ad gubernationem vel directionem Pœ-
nitentis id advertentis, v.g. exhibere se seve-
riorem Pœnitenti: minus gratè cum eo lo-
qui: negare votum ad promotionem: famu-
lum furem ex servito dimittere &c.

Ratio est: quia ex obligatione sigilli sacra-
mentalibus non solum illicita est omnis
revelatio directa vel indirecta secreti Con-
toram alius, sed etiam omne id, quod con-
fessionem reddit gravem & odiosam fidelibus,
ipsique Pœnitenti: atqui evidens est, vel

K 5

ma.

maximè reddi Confessionem odiosam ex eo quod sciretur, Confessarium ex illa sola notitia posse Pœnitentem amovere ab officio privare suffragio &c. Igitur &c. Confir. decreto Clem. VIII. dato auno 1594. die 2. Maj in quo id expresse prohibuit seqq. *superiores pro tempore existentes, quam Confessarii qui postea ad superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissime, ne ea notitia, quae de aliorum peccatis in Confessione habuerint, ad inferiorem gubernationem utantur &c.*

Undè ad rationem dubitandi dicendum quemlibet plus tenèri providere salutem Communitatis quæ ex tali modo agendi periclitaretur, ex eo quod hoc Sacramentum aboleretur, quàm salutem unius subditi, qui possit sibi succurrere, si veller.

CONFERENTIA. LXXXIX.

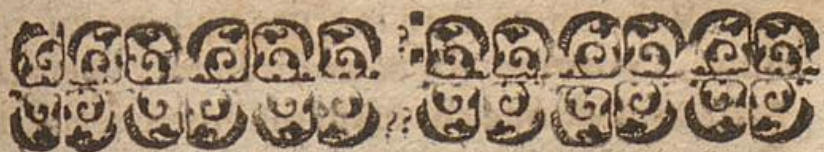
EX sola Confessione pœnitentis Confessarius scit Ecclesiam esse pollutam; quæritur, quomodo is possit in ea?

232. *Dei Patrie, noster in fine hujus materiae sibi videri probabilibus ex Bonac. & Tambur. posse. Ratio est: quia Ecclesia non præsumitur velle obligare Sacerdotem ad non celebrandum, quando is ex sola Confessione novit, locum esse pollutum; siquidem credenda est potius favere sigillo quàm suo præcepto,*

Pro coronide.

Dicant omnes Confessarii cum **D. Bernardo** :
Nihil minus scio, quàm quod ex Confessione scio. Id est : Confessarius ta se gerere debet extra Confessionem, ac si nihil unquam audivisset in Confessione.

TITVLVS V.

De Extrema unctiōe.

CONFERENTIA. I.

PAROCHUS vocatus ad infirmum, repetitum in fallibiliter moriturum priusquam absolvere possit omnium quinque sensuum unctiōes cum suis formis, quid faciendum.

¶. Laym htc cap. 3. num. 2. aliquos dicere ad valorem huius Sacramenti satis esse, si unctiō, eaque unica, in quacunque corporis parte, sub simplici verborum forma, fiat. Ratio est : quia non plus ex Apostoli Jacobi verbis colligitur. Quod si ergo voceris ad mor-